

ΑΦΟΡΜΗ

Ηταν για σενα
που συρθηκα στο χωμα
με αγωνα κι ερωτα
στα υψη ανεβηκα
εσπασα τους φραγμους
αγνοησα παρελθον
συνηθειες και ταμπου
βγηκα απο το δερμα μου
εφτασα επιπεδα
που ζαλιζομουν
εγινα μια αλλη
που κοιταγες παθητικα
Να σε πλησιασω
μοναχα ηθελα
να σε αποκτησω
ποσο το ηθελα
να ειμαι μαζι σου
ανταξια δικη σου
Ηρθα σε μερη
που δε φαινομουν
αγγιξα αξιες
και λερωνομουν
αρχιζω πλεον να
ξανοιγομαι βαθια
ολα τα μεγαλα
ιδιως ομως τα μικρα
καταλαβαινω
Κατανω καλα
και ολα τα αλλα
που τα ξεπερασα
με εσενα για αφορμη
οχι αιτια
Τωρα ακεραιη
και συμπαγης ξανα
με αλλη υποσταση
αλλη προοπτικη
οσα ιδια εμειναν
βλεπω διαφορετικα
κι εσυ αγαπη μου
εγινες μια αμυδρη σκια
που δειχνει καθαρα
πως δεν υπαρχεις
πραγματικα

It was for you
I crawled on the ground
fighting and loving
I reached the heights
I broke through the barriers
ignoring past
habits and taboos
I crawled out of my skin
I reached levels
which stunned me
I became someone else
you watched passively
Approaching you
was all I wanted
to own you
I wanted so much
to be with you
to be worth you

I came to places
I felt invisible
I gripped values
and got dirty
eventually I begin to
open wide
all that is big
but especially the small
I understand
I figure out well
everything else too
I left behind
with you as a cause
not the reason

Now complete
and compact again
with another substance
another perspective
whatever remained the same
I see in a different way
and you, my love,
are a weak shadow
showing me clearly
that you don't exist
really